

Kız ve Kurtarıcı Karga

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kurtarıcı Karga

Ebru Mina TOMURCUK

Maya, sarı yağmurluğu rüzgârda dalgalanarak yaban hayatı barınağına giden patıkada seke seke yürüdü. Kıvrıkcık siyah saçları iki dolgun topuz hâlinde zıplıyor, aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişliyordu. İçi kâğıt ve kurşun kalem dolu bez bir çantası vardı. Bugün hayvanlarla tanışacak ve belki onları çizecekti. İçeride ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyordu.

Bekçi Rosa, Maya'yı kapıda karşıladı. Üzerinde yeşil bir barınak tişörtü, belinde de klipsler ve halat bulunan bir alet kemeri vardı. Gülümserken yuvarlak gözlükleri parladı. "Hoş geldin, Maya! Burada çok özel bir kuşumuz var," dedi. "Adı Oniks ve o şimdiye kadar tanıdığım en akıllı karga." Maya'nın büyük koyu kahverengi gözleri daha da büyüdü.

Rosa, Maya'yı içinde ağaclar ve dallar bulunan büyük bir kuş kafesine götürdü. Oniks yüksek bir tünekte oturuyordu; parlak siyah tüyleri mor-mavi bir ışıltıyla parlıyordu. Sol kanadında tek bir beyaz tüy göze çarpıyor, bacağıının çevresinde küçük kırmızı bir halka vardı. Parlak koyu gözleri Maya'yı dikkatle izliyordu. Sanki "Sen kimsin?" der gibi başını yana eğdi.

Rosa, Oniks'in çok zeki olduğunu anlattı. "Kargaların düşünecek çok şeye ihtiyacı vardır," dedi. "Sıkılırsa mutsuz olur. Ona bulmacalar ve oyunlar vermeye çalışıyoruz ama o kadar hızlı çözüyor ki!" Maya, Oniks'in bir dal parçasını alıp ağaçtaki bir budak deliğine soktuğunu izledi. Yapacak bir şey arıyor gibiydi.

Maya'nın bir fikri vardı. "Ben de bulmacaları severim!" dedi. "Oniks için güvenli oyunlar hazırlayabilir miyim?" Rosa başını salladı. "Her şeyi önce ben kontrol ettiğim sürece harika olur." Maya çantasını açıp kâğıdını ve kurşun kalemini çıkardı. Çizmeye ve düşünmeye başladı. Akıllı bir karga ne tür bir bulmacadan hoşlanırdı?

Önce Maya basit bir bulmaca yaptı. Küçük bir kâğıt bardağın içine lezzetli bir fındık koydu ve üstünü bir yaprakla kapattı. Oniks aşağı atlayıp izledi. Sağlam gagasını hızlıca bir hareketle kıpırdatıp yaprağı çevirdi ve fındığı kaptı. Fındığı mideye indirip Maya'ya baktı. Parlak gözleri sanki "Bu kolaydı!" diyordu.

Maya kıkırdadı. "Tamam Oniks, şunu dene!" Bir fındığı küçük bir bardağın altına sakladı ve yanına iki bardak daha koydu. Bardakları yavaşça yer değiştirdi. Oniks her hareketi izledi. Sonra tek bir hata yapmadan doğru bardağı gagaladı. Rosa ellerini çırttı. "Gerçekten çok akıllı bir karga!" dedi.

Ardından Maya çubuklarla bir oyun yaptı. Bir fındığı çubuğa geçirip sığ bir su kabına koydu. Oniks'in fındığı alabilmesi için çubuğu dışarı çekmesi gerekiyordu. Kabı inceledi, sonra gagasıyla çubuğu tutup kaldırdı. Fındık yere düştü ve Oniks onu sevinçle yedi. Maya defterine yazdı: "Oniks su oyunlarını seviyor."

Bir sonraki oyun için Maya bir fındığı kısa bir ipe bağlayıp bir dala astı. Oniks'in fındığa ulaşmak için ipi yukarı çekmesi gerekiyordu. Çekti çekti, sonra ipi ayağıyla tuttu. Saniyeler içinde fındığı almıştı. Maya güldü. "Benim için fazla akıllısın!" dedi. Oniks kanatlarını çırpıp şakacı bir gıklama sesi çıkardı.

Rosa, kapağında delikler olan küçük bir kutu getirdi. Maya içine fındıklar koydu ve Oniks'in kutuyu nasıl açacağını bulması gerekiyordu. Kapağa vurdu, sonra küçük bir mandal buldu. Mandalı çevirip açtı ve bir fındık çıkardı. Başını yana eğerek Maya'ya baktı. Sanki "Daha fazla!" diyordu. Maya defterine Oniks'in bir resmini çizdi ve altına "Bulmaca Ustası" yazdı.

Ertesi gün Maya yeni bir oyun getirdi. Kartondan küçük bir labirent yaptı ve sonuna bir fındık sakladı. Oniks'in fındığı almak için labirentten geçmesi gerekiyordu. Ama bu kez Oniks onu şaşırttı. Yürümedi. Gagasıyla labirenti ters çevirdi ve fındığı alttan kaptı! Maya şaşkınlıkla baktı. "Bulmacayı farklı bir şekilde çözdü!" dedi.

Rosa gülümsedi. "Kargaların yaptığı budur," dedi. "Onlar sorun çözücüdür. Oniks'in onu yeni yollarla düşünmeye zorlayan oyunlara ihtiyacı var." Maya başını salladı. Derin derin düşündü. Sonra bir fikri oldu. İki adımlı bir bulmaca yapacaktı. Önce Oniks bir kapıyı açmak için bir ipi çekecekti. Sonra arkasındaki fındığı bulacaktı.

Maya iki adımlı bulmacayı dikkatle yaptı. Küçük bir karton kapıya bir ip bağladı. Oniks'in önce ipi çekmesi, sonra kapıyı iterek açması, sonra da fındığı alması gerekiyordu. Oniks, Maya onu kurarken izledi. İpi çekti, kapıyı açtı ve fındığı kaptı. Sonra küçük bir zıplama yaptı. Maya onun kendisiyle gurur duyduğuna emindi.

Ondan sonra Oniks, Maya'yı kafesin içinde izlemeye başladı. Maya bir banka oturduğunda, o da yanındaki kolçağa atladı. Yumuşak gıklama sesleri çıkardı. Maya onunla konuştu ve çizimlerini gösterdi. Bir keresinde kurşun kalemini nazıkçe gagasıyla alıp Maya'nın ayaklarının dibine bıraktı. Maya güldü. "Sen de mi çizmek istiyorsun?" diye sordu.

Rosa onları birlikte izledi. "Büyük bir fark yarattın, Maya," dedi. "Oniks artık çok daha mutlu. Oynayacak oyunları ve birlikte oynayacak bir arkadaşı var." Maya gülümsedi. "Zeki hayvanların bolca uyarana ihtiyacı olduğunu öğrendim," dedi. "Bulmaca yapmak da benim için çok eğlenceli!" Oniks sanki onaylıyormuş gibi gıkladı.

Ziyaretinin son gününde Maya, Oniks'e bir bulmaca daha verdi. Üç mandalı olan küçük bir kutuydu. Oniks hepsini açtı ve içinde bir fındık buldu. Sonra Maya'nın omzuna atladı ve kulağını nazikçe hafifçe ısırđı. "Yakında geri geleceđim," diye söz verdi Maya. Uzaklařırken, birazcık iyiliđin ve akıllıca düşünmenin özel bir kuř için ne büyük fark yarattıđını biliyordu.